

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123306775
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6123306775.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XXX/XX D., o zaplatenie 106,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4,50 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne

- zo sumy 1,50 Eur od 11.05.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 1,50 Eur od 11.06.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 1,50 Eur od 11.07.2020 do zaplatenia,
- v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 13,80 Eur ako istiny spolu so zákonným úrokom z omeškania špecifikovaným v žalobe a zmluvnej pokuty v sume 92,90 Eur. Žalobca si uplatnil nárok zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Dňa 01.03.2022 bola spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. postúpená pohľadávka na žalobcu. Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy zo dňa 02.11.2017 poskytol a sprístupnil žalovanému elektronické komunikačné služby. Zároveň mu ponechal do nájmu vybrané zariadenia. Na cenu dodaných služieb a cenu nájmu vystavil žalovanému faktúry. Voči žalovanému si uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z titulu nevrátenia zariadení prenechaných žalovanému do nájmu, v sume 92,90 Eur. Žalovaný uvedené dlžné sumy do dnešného dňa nezaplatil. Žalobca bol vo veci pasívny, neuplatnil žiadne prostriedky procesnej obrany.

2. Súd podľa § 151 ods. 2 v spojení s § 186 ods. 2 CSP nepovažoval v konaní za sporné, že právny predchodca žalobcu spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. uzatvorila dňa 02.11.2017 so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronických služieb (Satelit Štandard a satelit extra HU+) a prenechanie koncových zariadení do nájmu žalovanému súvisiacich s využívaním poskytovaných služieb. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu uvedené služby podľa zmluvy sprístupnil ako aj prenechal žalovanému do nájmu koncové zariadenia. V konaní ďalej nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúry s výškou sumy v čase postúpenia pohľadávky pod č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 10.09.2020 v sume 92,90 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 10.05.2020 v sume 1,50 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 10.06.2020

v sume 1,50 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 10.07.2020 v sume 1,50 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 10.09.2020 v sume 6 Eur; 3,30 Eur a 92,90 Eur. V konaní nebolo tiež sporné, že právny predchodca žalobcu listinou zo dňa 20.07.2020 odstúpil od zmluvy o poskytnutí verejných služieb a poučil žalovaného o následkoch omeškania v zmysle § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. uzavrel ako postupca so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 01.03.2022, ktorou bola postúpená pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté služby a cenu nájmu zariadení ako aj zmluvných pokút. V konaní nebolo sporné, že žalovaný doposiaľ neuhradil cenu za poskytnutie verejných služieb a cenu nájmu spolu so zmluvnou pokutou v zmysle faktúr, a to vo výške určenej v žalobe.

3. Súd subsumoval uplatnený nárok zo zmluvy o poskytnutí verejných služieb pod spotrebiteľsky právny vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb poskytol žalovanému podľa § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách (zákon č. 351/2011 Z. z. platný a účinný v čase uzavretia zmluvy), pripojenie k verejnej sieti a službám. Zároveň v zmysle uvedenej zmluvy poskytol žalovanému zariadenia do nájmu podľa § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré mali slúžiť na sprístupnenie užívania poskytnutých elektronických služieb. Súd poukazuje na to, že predmet nájmu bol viazaný na poskytovanie verejných služieb. Išlo tak o viaceré spotrebiteľské zmluvy zahrnuté do jednej listiny podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré však svojou povahou boli na sebe vzájomne závislé podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd ich preto posudzoval ako jeden celok z hľadiska uplatneného nároku. Právny predchodca žalobcu na základe poskytnutých verejných služieb a dodaných koncových zariadení vystavil faktúry, ktoré žalobca špecifikoval v podanej žalobe. V konaní nebolo sporné, že žalovaný faktúry v uplatnenej výške neuhradil. Súd poukazuje na to, že právny predchodca žalobcu mal podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách právo na úhradu za poskytnuté verejné služby a za nájom zariadení podľa § 671 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu bol žalovaný povinný zaplatiť právnenmu predchodcovi žalobcu cenu za poskytnuté služby v zmysle vystavených faktúr.

4. Právny predchodca žalobcu však následne svoj nárok postúpil podľa § 526 Občianskeho zákonníka na žalobcu. Súd sa preto zaoberal otázkou, či na žalobcu prešli všetky práva súvisiace s postúpenou pohľadávkou. V zmysle § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách môže poskytovateľ verejných služieb postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe v prípade, ak predtým vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných platieb a bol zároveň v omeškaní viac ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku voči právnenmu predchodcovi žalobcu. Žalobca v konaní produkoval dôkaz, odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 20.07.2020, v ktorom bol žalovaný osobitne poučený o možnosti právneho predchodcu žalobcu postúpiť pohľadávku. Súd v prvom rade konštatuje, že v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu bol žalovaný v omeškaní s plnením svojich záväzkov viac ako 90 dní, nakoľko posledný dátum splatnosti faktúry bol dňa 10.09.2020 a k postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 01.03.2022. Súd však subsumpciou skutkového stavu pod § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách zistil, že na žalobcu neprešli všetky pohľadávky právneho predchodcu voči žalovanému, pretože neboli splnené podmienky písomnej výzvy právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému vo vzťahu ku všetkým vyúčtovaným položkám. Podľa názoru súdu poskytovateľ verejných služieb pri postúpení pohľadávky na tretí subjekt musí vždy vo vzťahu k celej pohľadávke vyzvať dlžníka na zaplatenie omeškaných úhrad. Uvedené zákonné znenie vyžaduje, aby vo vzťahu ku každej časti postúpenej pohľadávky bol dlžník pred postúpením písomne vyzvaný na zaplatenie omeškaných úhrad. To sa v danej veci nestalo. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných platieb v odstúpení od zmluvy o poskytnutí verejných služieb dňa 20.07.2020. Následne však vystavil faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 10.09.2020, ku ktorej však žalobca nepredložil výzvu, ktorou bol žalovaný právnenmu predchodcom žalobcu vyzvaný na zaplatenie omeškaných platieb v tejto časti. V tejto časti tak neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ako to predpokladá § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Z uvedeného dôvodu bolo postúpenie pohľadávky z faktúry splatnej po 20.07.2020 absolútne neplatným právnenm úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka. Žalobca v tejto časti preto nebol aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby.

5. Z uvedených dôvodov preto súd žalobe vyhovel len do výšky istiny, ku ktorej bol žalovaný právnenm predchodcom žalobcu písomne vyzvaný na úhradu omeškaných platieb a vo vzťahu ku ktorým

došlo k jeho následnému omeškaniu viac ako 90 dní, tak ako to predpokladá § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách.

6. Súd poukazuje na to, že v § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách je jasne definované, že musí byť dlžník vyzvaný písomnou výzvou podniku. Za písomnú výzvu podniku súd nepovažuje faktúry, ktoré nie sú právnym úkonom a len daňovým dokladom (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/37/2021 zo dňa 29.09.2022).

7. Žalovaný sa v súvislosti s nezaplatením svojho dlhu dostal do omeškania, pričom omeškanie nastalo deň po splatnosti jednotlivých faktúr. Žalobcovi ako veriteľovi vzniklo právo v súvislosti s omeškaním žalovaného podľa § 517 Občianskeho zákonníka, nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. požadovať úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej priznanej istiny podľa jednotlivých faktúr až do zaplatenia od okamihu omeškania so splácaním jednotlivých pohľadávok žalobcu.

8. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP, t.j. rozdelením pomeru úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 4,21 % oproti úspechu žalovaného v rozsahu 95,79 %. Rozdelením úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, bola žalovaný v konaní úspešný v rozsahu 91,58 %. Keďže súd z obsahu spisu nezistil žiadne trovy žalovaného, náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí – odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel – Exekučný poriadok.